

Hinnerup Realskole

Fortalt af Svend B. Bang-Thygesen

I 1882 besluttede en kreds af borgere i Hinnerup og omegn at oprette en realskole i Hinnerup. Man oprettede et interessantskab og inden længe var skolen en kendsgerning.

Om realskolens første tid ved jeg ikke meget. I 1915 blev jeg indskrevet som elev i 1.klasse og gik så i skole der, til jeg tog realeksamen i 1925.

Skolebestyrer var i min første tid frk. Marcussen. Lærere ved skolen var hendes søster frk. junior, som hun blev kaldt, samt hendes forlovede hr. Nielsen.

Senere hr. Ravn og hr. Christiansen, som tog sig meget af drengene. Hver sommer foretog vi en cykeltur med ham, og vi fik set meget af Jylland. Frk. Marcussen blev afløst af hr. Lemdahl, som efter genforeningen rejste til Sønderjylland, hvorefter hr. K. Vejlbj blev skolebestyrer og var det, til skolen blev nedlagt. Da skolebestyrer Vejlbj overtog skolen var der knap 60 elever, og så var der fuldt hus. Dette kunne kun opnås ved dygtig ledelse samt disciplin og orden.

I 1934 blev jeg ansat ved skolen og var lærer der til skolens nedlæggelse. Mine hovedfag var historie, geografi, regning og sang, og i 1946 blev jeg af undervisningsministeriet udpeget til beskikket censor i historie ved real- og præliminæreksamen. Jeg nævner det, fordi jeg hvert år besøgte mange af landets skoler, både kommunale og private realskoler, og Hinnerup realskole stod ikke tilbage for andre skoler, hvilket jeg også har inspektionens udsagn for. Mange af vore gamle elever sidder nu rundt i landet i gode stillinger. Jeg tror, de fik en god ballast at leve livet videre på. Det var ikke en flok ”klamme børn” og ”striksprivatskolelærer”, som Århus Stiftstidende så ”smukt” skrev. Det var måske humoristisk ment, men mig forekommer det som en nedvurdering af en gammel, god skole.

I besættelsestidens sidste år fik realskolen også besøg af tyske soldater, som lagde beslag på gymnastiksalen. Det var ældre soldater, som opførte sig upåklageligt.

Der gik vagt på legepladsen, og en dag huggede nogle drenge hans gevær og løb rundt med det, og soldaten morede sig lige så godt som drengene.

I et causeri om Hinnerup realskole kan jeg ikke lade være med at omtale skolefesterne. Vi begyndte med en festlig polonaise, og derefter kom aftenens clou: skolekomedien. Jeg er ganske sikker på, at der gik en stor sceneinstruktør tabt i skolebestyrer Vejlbj, for jeg har i hvert fald aldrig set skoleelever spille så pragtfuldt. Det er vanskeligt blandt de mange gode skuespil at vælge de bedste. Skulle jeg endelig nævne det, der har gjort det største indtryk på mig, må det blive Helge Rodes ”Moderen”.

Mange flinke kolleger har jeg haft i de snart 30 år, jeg var lærer ved Hinnerup realskole. Det vil føre for vidt at nævne dem alle; men skulle nogle af dem læse dette vil jeg gerne takke dem for venskab og kammeratskab.

Hinnerup realskole er for længst nedlagt. Det var en trist dag, da jeg for sidste gang lukkede skoleporten efter mig, efter 10 år som elev og 30 år som lærer.

Svend B. Bang-Thygesen